

FRANK LAMPARD

FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL

HRACÍ
KARTY
UVNITŘ

FRANKIE A KOVBOJOVÉ

**FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL**

Frank Lampard

Frankie a piráti

Frankie a Římané

Frankie a kovbojové

Frankie a mumie

Frankie a rytíři

**FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL**

Frankie a kovbojové

Frank Lampard

© P R E S S

**Brno
2014**

PODĚKOVÁNÍ

Mnoho díky zasluhují Samantha Smith, Charlie King, Kate Webster, Madeleine Feeny a všichni z vydavatelství Little, Brown. Dále Neil Blair, Zoe King, Daniel Teweles a všichni z agentury The Blair Partnership. Chtěl bych poděkovat Miku Jacksonovi za to, že vdechl mým postavám život, zvláštní poděkování bych chtěl věnovat Michaelu Fordovi pro jeho moudrost a trpělivost a Stevu Kutnerovi za jeho hluboké přátelství, pomoc a rady nejenom stran této knihy, ale se vším ostatním.

*Mojí mámě Pat,
která mně dodávala odvahu,
abych se v době, kdy jsem právě
nekopal doma do míče,
věnoval svým domácím úkolům,
a která je na každém kroku mé cesty
stále se mnou.*

*Vítejte v kouzelné lize plné fantazie –
nejbáječnější fotbalové soutěži,
jakou svět ještě neviděl. Tento, ani
žádný jiný.*

*Do týmu budete potřebovat čtyři
hráče, takže vybírejte pečlivě. Tahle
liga je mnohem náročnější než
nějaká hra v parku. Nikdy nebudete
vědět, kdo budou vaši příští soupeři
ani kde se s nimi utkáte.*

*Takže si zašněrujte kopačky,
vážení hráči, a hodně štěstí!
Píšťalka se už už chystá zapískat!*

Rozhodčí

KAPITOLA 1

Na okraji hřiště napínal Max vodítko a zuřivě štěkal. Frankie věděl, jak mu je. Tato hra byla opravdu vyrovnaná. Školní tým St. Peter's byl dobrý. Možná tak dobrý jako Frankieho tým. Skóre zůstávalo nula nula, ale tlak neustále narůstal. Frankieho rodiče i rodiče mnoha jiných hráčů

si vyšli ven, aby se na zápas mohli podívat.

„Soustředte se!“ volal na svůj tým trenér Donald. „Máte ještě dvě minuty! Hrajte naplno až do závěrečného hvizdu.“

Charlie stál uprostřed branky, držel balón ve svých rukavicích a rozhlížel se, komu by jej mohl hodit. Uviděl Frankieho kamaráda Kobeho, a tak mu míč hodil.

„Kobe, nahraj!“ zvolala Louisa.

Kobe se šikovně vyhnul jednomu z protihráčů, který mu běžel naproti, a obloučkem přihrál míč Louise. Ta jej zpracovala kolenem.

„Výborně!“ ozval se nějaký hlas vedle hřiště. „Nahraj to *holce*.“

Frankie vrhl na svého bratra Kevina, který měl Maxe na vodítku, zamračený pohled. „Je lepší než ty. Kdykoliv si vzpomene,“ opětoval mu jeho narážku.

Kevin se zašklebil. „Tak ať.“

„Na mě, Lou!“ křikl Frankie.

Louisa vzhlédla. Řítili se na ni dva protihráči. Nakopla míč špičkou a ten proletěl mezi nimi Frankiemu přímo k nohám.

„Do toho, chlapče!“ zvolal jeho otec.

Frankie se otočil a běžel k brance. Byl tu jen on a brankář, kluk velkého

vzrůstu, který zatím chytl všechny střely.

„Střílej, Frankie!“ volala Louisa.

Brankář vyběhl z brány a roztáhl ruce.

„Zvládneš to!“ povzbuzovala Frankieho máma.

Frankie přemýšlel, co teď. Má udělat kličku a brankáře obejít nebo se pokusit o oblouček nad jeho hlavou? Zdálo se mu, že chlapec je každým okamžikem vyšší a vyšší. Bude jej muset obejít. To nebude problém. Frankie překročil balón, sklonil rameno a chystal se vyrazit doleva. Brankář z balónu nespouštěl oči. Frankie vyrazil doprava. Povedlo se...

Áááá!

Brankář se jej pokusil zastavit, a když šel nohou po míči, Frankie o ni zakopl. Natáhl se jak dlouhý, tak široký na zem.

Diváci zaúpěli.

Frankie se posadil a trochu se mu motala hlava. Brankář školního týmu St. Peter's držel míč v rukách.

„Smůla,“ zazubil se a hodil balón před sebe.

„Vstávej, Frankie!“ volal na něj pan Donald.

Frankie se vyškrábal na nohy a běžel za balónem, jenže příliš zaostal. Zdálo se mu, že se dívá na zpomalený film. Protihráči si

perfektně nahrávali a vyhnuli se jak Kobemu, tak i Louise a Mattovi. Jejich útočník vystřelil, míč prošel kolem Charlieho a zahrnul se v síti jeho branky.

Ozvala se píšťalka a hráči St. Peter's naskákali na hromadu.

Jedna nula.

Frankieho tým prohrál.

Hráči si navzájem potřásli rukama, ale Frankie se nemohl podívat Louise do očí.

„Nechápu, co se to stalo,“ řekl a cítil, jak rudne v obličeji. „Zpackal jsem to.“

Jeho kamarádka jej poplácala po zádech. „To nic není,“ řekla.

„Nemůžeme vyhrát každý zápas.“

Když se hráči obou týmů loudali z hřiště, Frankiemu zastoupil cestu jeho bratr. „Správně, hvězdo,“ řekl.

„Nech ho být,“ řekl Charlie.

„I ona by z toho dokázala dát gól,“ řekl Kevin a ukázal hlavou na Louisu.

„Je všechno v pořádku?“ zeptal se pan Donald a zabodl svůj pohled do Kevina.

„Jenom je trochu povzbuzuji, pane,“ prohodil jízlivě Kevin a odkráčel. Za sebou táhl kňourajícího Maxe.

Frankie si sedl na trávnick a sundal si kopačky. Když si je vkládal do batůžku, vypadl z něj jeho potlučený fotbalový míč.

„Pane bože,“ zvolal pan Donald. „Pokud jsi trénoval s tímhle starým krámem, pak se nedivím, že ti to vůbec nešlo.“

Frankie si vyměnil pohled s Charliem a Louisou. Pravda, balón skutečně vypadal, jako by jej někdo dlouho žvýkal a posléze vyplivl, ale jen Frankie a jeho přátelé věděli, že vzhled balónu klame. Tento fotbalový míč byl kouzelný – byl bránou do jiných světů. Po tváři mu přelétl letmý úsměv.

„Na tom není nic směšného,“ řekl pan Donald. „Neměl jsi zkoušet všelijaké finty, Frankie. Měl jsi hrát jednoduše, ale pořádně.“

„Promiňte pane, ale je to jen...“ začal Frankie.

Ale pan Donald se odporoučel.

Když se převlékli, přišel Frankieho otec s Maxem. „Chceš vzít domů, Frankie?“ zeptal se. „Musíme jít do obchodu a koupit Kevinovi nějaké nové oblečení.“

Frankie potřásl hlavou. Nemohlo by ho potkat nic horšího, než jet na zadním sedadle se starším bratrem, který by si ho jen dobíral. „Díky tati,“ odpověděl. „Zpátky

půjdu pěšky s Maxem. Půjdeme tou delší cestou přes pole.“

„My půjdeme s tebou,“ navrhla Louisa.

„Jo, můžeme si cestou koupit nějaké bonbóny!“ řekl Charlie.

Cestou domů o dnešním zápasu nikdo nemluvil, což Frankiemu vyhovovalo. Obvykle se mu nestávalo, že by ztratil nervy. V duchu si šanci stále přehrával a přitom přemýšlel, co mohl udělat jinak.

Jejich zpáteční cesta do města vedla kolem farmy Evansových.

„Ukážu vám koně,“ řekla Louisa.

Louisa čistila na farmě stáje každý víkend a na oplátku směla jezdit na některém z koní. Farmář Evans právě spravoval plot u silnice.

„Ahoj, Lou!“ zvolal a zamával na ni paličkou.

„Dobrý, pane Evansi,“ řekla Louisa. „Mohla bych se se svými kamarády podívat na Tinkerbelle?“

„Jo, běžte přímo za nosem,“ odpověděl farmář.

„Tinkerbelle?“ podivil se Charlie, když přecházeli dvůr. „To je pro koně docela divné jméno!“

Louisa je vedla do stodoly kolem řady prázdných boxů. Když došli

k poslednímu z nich, řekla Louisa:
„Seznamte se s Tinkerbelle.“

Charlie zalapal po dechu a udělal krok vzad, když spatřil velkou černou hlavu, která na něj vykukovala přes branku. „Ten je ale obrovský!“ vydechl.

Louisa se zazubila. „Ten je ve skutečnosti ta. Skoro metr

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.